

ת"פ 12377/10/18 - מדינת ישראל נגד נועם מיניס

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 12377-10-18 מדינת ישראל נ' מיניס

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נועם מיניס

הנאשם

התובעת עו"ד שרית כץ בן משה

הנאשם בעצמו

בא כוח הנאשם עו"ד יעקב קהן

הכרעת דין

1. בהתאם להודאת הנאשם מיום 8.1.20 בעובדות כתב האישום המתוקן ומהטעמים המפורטים בגזר הדין, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

ניתנה והודעה היום כ"ז טבת תשפ"א, 11/01/2021 במעמד הנוכחים.

אפרת פינק, שופטת, סגנית הנשיאה

גזר דין

מבוא

2. הנאשם הורשע, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452

עמוד 1

לחוק העונשין.

לפי כתב האישום המתוקן, כשבוע וחצי לפני האירוע נפגשו הנאשם והמתלון אצל חבר משותף והחל להתפתח בין השניים דין ודברים. בצהרי יום 5.8.18 הגיע המתלון לעסק בבעלותו של הנאשם, והלה ביקש מהמתלון לעזוב. משלא שעה המתלון לדרישת הנאשם, הניח הנאשם יד על כתפו של המתלון וליווה אותו אל דלת היציאה. בתגובה, היכה המתלון את הנאשם במכת אגרוף בפניו. בהמשך לכך, היכה הנאשם את המתלון במכת אגרוף בפניו. המתלון תפס בחולצתו של הנאשם וקרע אותה באמצעות ידיו, תוך שנקרעה גם שרשרתו של הנאשם. בתגובה, לקח הנאשם מתקן מפיות מברזל שהיה על הדלפק והיכה בפניו של המתלון. בשלב זה, הגיע דניאל, שעבד בעסק, עמד בין השניים במטרה להפרידם, אך הנאשם המשיך להכות את המתלון ודחף אותו אל מחוץ לדלת העסק. המתלון מעד ונפל בכניסה לעסק, תוך שהנאשם התיישב עליו ותפס את ידיו. המתלון ניסה להשתחרר והנאשם היכה אותו במכת אגרוף. בהמשך לכך, ניסה המתלון לנשוך את רגלו של הנאשם ובתגובה לפת הנאשם את צווארו של המתלון וביקש מדניאל להזעיק את המשטרה. בהמשך, לאחר שהמתלון הודיע לנאשם כי הוא נרגע, והנאשם הרפה אחיזתו, החל המתלון להשתולל והיכה את הנאשם במכת אגרוף. בתגובה, היכה הנאשם את המתלון במכת אגרוף ותפס את ידו בשנית. המתלון אמר לנאשם כי ישלם על כל אגרוף שקיבל ממנו. כתוצאה ממעשיו של המתלון נגרמו לנאשם חבלות בדמות שטף דם ביד שמאל, נפיחות בכך יד ימין, שריטות בצוואר ועל בית החזה. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון שבר באף, חבלות בדמות שריטות מאחורי אוזן שמאל וגב עליון, המטומה מעל עין שמאל ושפשוף קל בברך ימין. כן נשברו משקפי השמש שהרכיב.

3. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו טרם הרשעתו ללא הסכמה עונשית. כן הוסכם, כי טרם הטיעונים לעונש יפקיד הנאשם פיצוי למתלון בסכום של 4,000 ₪. עוד הוסכם, כי התביעה תהיה רשאית להגיש תיעוד רפואי או תצלומים במהלך הטיעון לעונש.

4. כאן המקום להעיר, כי הוגש כתב אישום גם נגד המתלון, עניינו טרם הסתיים והתיק קבוע לטיעונים לעונש.

תסקירי שירות מבחן

5. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים.

6. בתסקירו מיום 3.5.20, ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 32, נשוי, מתגורר ביחידת דיור בבית אמו ואינו עובד. הנאשם סובל מבעיות רפואיות, נוטל טיפול תרופתי ולאחרונה קיבל רישיון זמני להחזקה ושימוש בקנבוס רפואי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, בגיל 15 הוריו התגרשו והוא קיבל פטור משירות צבאי. בשנת 2013 נפגע הנאשם בתאונת עבודה ומאז סובל מבעיות משמעותיות בגבו. בשנת 2015 פתח הנאשם יחד עם אחר עסק בתחום המזון, אולם השותפות לא צלחה, הוא צבר חובות ונאלץ למכור את העסק. מחודש מרץ 2020 הנאשם אינו עובד ונושא חובות כספיים בהיקף של 60,000 ₪. אביו בן 70, אינו עובד, סובל מנכות ובעל רקע של התמכרות להימורים. אמו בת 64 ועובדת בחנות בגדים. הנאשם מסר כי אביו נהג בалиמות כלפיו וכלפי משפחתו ואף הוטלו עליו עונשי מאסר. המגורים עם הוריו מהווה מקור למתח וסכסוכים. הנאשם נישא לפני כחצי שנה ותיאר קשר זוגי שידע עליות ומורדות. כיום מתאר מערכת יחסים חיובית ואת בת זוגו כתומכת ומציבת גבולות עבורו. שירות המבחן ציין, כי הנאשם נעדר עבר פלילי. הנאשם תיאר את הרקע לביצוע העבירות בהגעת המתלון למקום עבודתו, כשהוא כועס ותוקפני. הנאשם ביקש מהמתלון לנהל את השיח מחוץ לעבודתו המתלון פירש תגובותיו כתוקפניות, למרות שלתפיסתו לא הגיב כלפיו בалиמות. לטענת הנאשם הגיב כמתואר בכתב האישום כדרך לרסן את המתלון ולהתגונן. הנאשם

ביטא חרטה ומסר כי התנהגות זו אינה מאפיינת את התנהלותו שאינה אלימה. הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול ולהתמודד עם העבר אשר משפיעה על התנהלותו כיום. הנאשם שלל צריכת אלכוהול, ואישר כי התנסה בסם מסוג קנבוס בנסיבות חברתיות. לאחרונה קיבל הנאשם אישור רפואי לצריכת קנבוס. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם נעדר קווי אישיות עבריינים וללא דפוסים אלימים בולטים. הנאשם בעל כוחות וכישורים תפקודיים תקינים. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על הנזקים שהסב למתלונן ולגלות כלפיו אמפתיה. מכאן ביקש שירות המבחן דחיה לצורך התאמת טיפול.

7. בתסקיר משלים מיום 1.9.20 תיאר הנאשם מצוקה כלכלית וחובות כלכלים לצד קושי במציאת עבודה בשל משבר הקורונה. שירות המבחן מסר, כי בשל משבר הקורונה הנאשם טרם השתלב בהליך טיפולי, למרות נכונות הנאשם. הנאשם מסר בדיקת שתן שנמצאה ללא שרידי סמים. כן נמסר כי בתקופת הדחיה לא נפתחו תיקים חדשים. מכאן, עתר שירות המבחן לדחייה נוספת לבחינה המשך שיתוף הפעולה של הנאשם בהליך טיפולי פרטי אליו נרתם.

8. בתסקיר אחרון מיום 26.10.20 מסר הנאשם כי פוטר מעבודתו ובשל מצבו הבריאותי הוא מתקשה במציאת עבודה. בתקופת הדחיה הנאשם המשיך בטיפול פרטי. הנאשם דיווח על שיפור בתחושותיו והקלה. כן הביע חרטה על התנהגותו והבנה לנזק שגרם.

המטפלת מסרה כי הנאשם מגיע בעקביות, מגלה אחריות ומוטיבציה לשיקום עצמי. כן הדגישה, כי הנאשם עושה מאמצים רבים לממן את הטיפול. להתרשמותה, הנאשם מבטא רצון לשינוי ולשיפור. המטפלת העלתה חשש שמא הרשעתו תגביל עוד יותר את אפשרויות התעסוקה המצומצמות העומדות בפני הנאשם.

שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם אמנם לא הצביע על נזק קונקרטי בין היתר בשל אי יציבות תעסוקתית, אולם הביע רצון להשתלב בתחום מצלמות אבטחה, ולהערכת שירות המבחן הרשעה עלולה לפגוע בו בתחום תעסוקה זה. כן ציין שירות המבחן, כי הרשעה עלולה גם להגביר אצל הנאשם תחושות שליליות של פגיעה, תיוג וירידה בערך העצמי. מכאן, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך ללא הרשעת הנאשם. לצד זאת, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות ופיצוי למתלונן.

טענות הצדדים לעונש

9. בא כוח התביעה טען, כי לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום הליך ללא הרשעה, הואיל והנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי.

10. עוד טען, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו של אדם ובטחונו.

11. לטענתו, בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות: הנאשם היכה בפניו של המתלונן במכת אגרוף, קרע את חולצתו, ולאחר מכן, היכה אותו באמצעות מתקן מפיות ודחף אותו. למתלונן נגרמו חבלות בדמות שבר באף, שריטות מאחורי האוזן ובגב, המטומה מעל העין ונשברו משקפיו.

12. מכאן טען, כי בנסיבות העניין מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים.

13. עוד הוסיף וטען בא כוח התביעה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, ונעדר עבר פלילי. הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן.

14. לטענתו, למרות התסקיר החיובי של שירות המבחן, יש להעדיף שיקולי גמול והרתעה ולהטיל על

הנאשם מאסר לתקופה של 3 חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

15. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש להימנע מהרשעת הנאשם.

16. לטענתו, נסיבות ביצוע העבירות הן חריגות ביותר: למתלונן מעורבות בעבירות אלימות ובפלילים, נכנס לעסקו של הנאשם, חולל שם מהומה והחל בהתנהלות אלימה נגד הנאשם. הנאשם ניסה להוציא את המתלונן מהעסק בשל נוכחות לקוחות במקום. התגובה לכך, המתלונן נתן לו לפתע אגרוף לפניו. הנאשם למעשה הגיב באלימות כתוצאה מחששותיו ומהפחד שאחז בו. האירוע התחולל בתוך העסק של הנאשם ואל מול לקוחותיו. למעשה, העבירה של היזק לרכוש בוצעה כלפי רכושו של הנאשם עצמו.

17. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם והירתמותו להליך טיפולי: הנאשם הודה במיוחס לו ומשתף פעולה עם ההליך הפלילי; הנאשם בן 30, נעדר עבר פלילי ונמנע בעבר מלנקוט באלימות, למרות הרקע בו גדל; הנאשם פתח עסק עצמאי, ונאלץ לסגור את העסק והוא נושא בחובות; מהתסקירים עולה, כי הנאשם סובל ממצב בריאותי לא פשוט בעקבות תאונת עבודה והוא היום חסר כל. הנאשם מתקשה במציאת עבודה בשל מגפת הקורונה; הנאשם השתלב בהליך טיפולי פרטי ומשתף פעולה באופן מלא עם ההליך.

18. מכאן, עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים ההליך באפיק שיקומי תוך הימנעות מהרשעתו של הנאשם.

19. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא חש בושה וחרטה. לדבריו, האירוע נכפה עליו ואירע במקום עבודתו מול לקוחותיו. כן ציין, כי ביקש להזעיק את המשטרה, אולם עד שהגיעה האירוע כבר הסלים. לטענתו, במהלך האירוע נשברו לו המשקפיים, חולצתו נקרעה והמתלונן אף נשך אותו. כן הדגיש את חובותיו ואת קשייו במציאת עבודה.

דין והכרעה

20. תחילה לשאלת הרשעתו של הנאשם.

21. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג, וזאת בהתאם להלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997).

22. בית המשפט העליון קבע שלושה תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (4.7.19); רע"פ 6403/18 **הרוש נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (28.11.18); ע"פ 8528/12 בפסקה 9 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07); השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי וממשי (רע"פ 5018/18 **בוזגלו נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (21.10.18); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל**, בפסקה 9 (18.4.18); רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).

23. במקרה הנדון, אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.

ראשית, לנסיבות ביצוע העבירה - אמנם, אין בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה מחסום המונע, כשלעצמו,

סיום הליך ללא הרשעה. בהקשר זה יש לקחת בחשבון גם את תרומתו המהותית של המתלון לאירוע, עת הגיע למקום עסקו של הנאשם ותקף ראשון את הנאשם במכת אגרוף, קרע את חולצתו ושרשרתו. בהמשך, גם ניסה המתלון לנשוך את הנאשם והיכה שוב את הנאשם במכת אגרוף. בה בעת, לא ניתן להתעלם מתגובתו הלא מידתית של הנאשם ומהנזק שנגרם כתוצאה מכך למתלון. הנאשם תקף את המתלון במכת אגרוף בפניו, ובאמצעות מתקן מפיות מברזל והיכה בפניו של המתלון למרות שעובד במקום ניסה להפרידם. גם לאחר שהמתלון נפל, הנאשם התיישב עליו והמשיך להכותו. בהמשך, היכה שוב את המתלון במכת אגרוף.

כל צד גרם חבלה ממשית לצד האחר, אולם הנזק שגרם הנאשם למתלון - גדול יותר. כתוצאה ממעשיו של המתלון נגרמו לנאשם חבלות בדמות שטף דם ביד שמאל, נפיחות בכף יד ימין, שריטות בצוואר ועל בית החזה (ענ/1). כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון שבר באף, חבלות בדמות שריטות מאחורי אוזן שמאל וגב עליון, המטומה מעל עין שמאל ושפשוף קל בברך ימין (ענ/1). כן נשברו משקפי השמש של המתלון.

24. שנית, לנסיבותיו האישיות של הנאשם - רוב רובן של הנסיבות האישיות עומדות לזכותו של הנאשם, אשר הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק; הוגשו גם מכתבי המלצה בעניינו של הנאשם (ענ/3); מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ואף בשל מגבלות הקורונה לא שולב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. חלף זאת פנה הנאשם להליך טיפולי פרטי הממומן על ידו והוא משתף פעולה באופן מלא ונתרם מהליך זה; כן עומדות לזכותו של הנאשם נסיבות אישיות לא פשוטות.

עם זאת, לא הונחה תשתית לפיה הרשעה תפגע בהליך השיקומי.

25. שלישית, לעניין הנזק הקונקרטי - לנאשם אין יציבות תעסוקתית בעקבות תאונת עבודה שאירעה בשנת 2013. הנאשם סובל מבעיות רפואיות בגבו, נוטל טיפול תרופתי ואף קיבל רישיון זמני לנטילת סם מסוג קנבוס. הנאשם סיים לימודים בתחום הסאונד ועבד לסירוגין בתחום האבטחה והגרפיקה.

הנאשם צירף שלושה מסמכים, מהם עולה תשתית ראשונית להוכחת הנזק הקונקרטי: האחד, מקופות ממוחשבות בע"מ שם עבד כטכנאי לפני הקמת העסק שבבעלותו, שלפיו לא ניתן להחזירו לעבודה בחברה ללא הצגת תעודת יושר (ענ/2); השני, מחברת מביי ליין יבוא ושיווק בע"מ ממנו עולה, כי הופסקה עבודתו בתחום המכירות ושירות לקוחות, משלא הצליח להמציא תעודת יושר; השלישי, מחברת נריה תקשורת ממנו עולה, כי לא ניתן להעסיקו בחברה ללא תעודת יושר.

אכן, המסמכים מלמדים על קושי של הנאשם במציאת עבודה ללא תעודת יושר. אולם, אין בהם כדי ללמד כי אין באפשרותו של הנאשם למצוא עבודה כלל בתחום תעסוקתו אם יורשע בדין. יתר על כן, הנאשם לא עבד בעבודה קבועה במשך שנים וניתן להניח כי הקושי במציאת עבודה אינו קשור אך לסוגיית ההרשעה.

26. הנה כי כן, אמנם עלה בידי הנאשם להראות פגיעה קונקרטית בתעסוקתו ברמה מסויימת. אולם, נוכח הפגיעה הקשה שגרם למתלון ואי הנחת תשתית מספקת בדבר פגיעה בשיקום כתוצאה מהרשעה, ולמרות המלצת שירות המבחן, לא מתקיימים התנאים החרגים לסיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה

27. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.

28. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני לאור נסיבות ביצוע העבירות שכבר פורטו.

29. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של תקיפה הדדית הגורמת חבלה של ממש, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהן:

- ע"פ (מרכז) 48242-10-18 **פסטרנק נ' מדינת ישראל** (30.12.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המדובר בתקיפה הדדית בבית העסק של הנאשם. בית המשפט הטיל על נאשם מאסר על תנאי, צו שירות לתועלת הציבור, פיצויים בסכום של 2,500 ₪ וקנס בסכום של 2,500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם על הכרעת דין וקיבל את ערעור הנאשם באופן חלקי על גזר דינו בכך שביטל את צו השירות לתועלת הציבור;

- ע"פ (י-ם) 26825-02-15 **מדינת ישראל נ' אבבה** (31.5.15) - בית משפט השלום ביטל את הרשעת הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט הטיל על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות ופיצויים בסכום של 2,500 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור התביעה, הרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והטיל על הנאשם גם מאסר על תנאי;

- ת"פ (רמ') 6881-05-15 **משטרת ישראל תביעות - שלוחת רמלה נ' סולומון** (6.2.18) - בית המשפט הרשיע את הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. מדובר בתקיפה הדדית. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים בסכום של 3,000 ₪.

30. כאן המקום להעיר, כי התביעה הגישה פסיקה ישנה בעבירה של פגיעה שלא מצאתי מקום להכלילה במתחם (ראו: ת"פ (נצ') 1121/06 **מדינת ישראל נ' פדלון** (26.6.07)).

31. מכאן, כי בנסיבות החריגות של העניין הכוללות תקיפה הדדית ויזום האירוע על ידי המתלונן, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

32. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות והבעת חרטה; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הנאשם סובל מבעיות רפואיות מורכבות והוא אף קיבל רישיון זמני לצריכת סם רפואי מסוג קנבוס; הנאשם תרם לחברה, כפי שעולה ממכתבי ההמלצה; לנאשם חובות כספיים כתוצאה מכישלון עסקי; הנאשם כבר הפקיד פיצויים בקופת בית המשפט;

מתסקירי שירות המבחן עולה, כי לנאשם נסיבות חיים לא פשוטות והוא גדל בצל אביו האלים שאף ריצה עונשי מאסר. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל כוחות תפקודיים תקינים ונעדר קווי אישיות עבריינים ודפוסים אלימים בולטים. להערכת שירות המבחן הסיכוי להישנות עבירת אלימות בעתיד נמוכה; מהתסקירים עולה גם, כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן ונרתם להליך טיפולי פרטי במימונו.

33. עיקר הנסיבות עומדות, אפוא, לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות, היעדר

עבר פלילי והירתמות להליך השיקומי. מכאן שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן בכל הנוגע לסיום ההליך בענישה שיקומית בלבד.

34. לאור האמור, העונש ההולם כולל מאסר על תנאי, צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור, ופיצויים. לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם קנס בהיעדר היבט כלכלי לעבירות.

סוף דבר

35. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ג. צו מבחן למשך שנה.

ד. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות.

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע את צו המבחן וצו שירות לתועלת הציבור. מובהר בזאת, כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת דינו מחדש;

ה. הנאשם ישלם למתלון, עד תביעה מספר 7, פיצויים בסכום של 4,000 ₪. המזכירות תעביר את הכספים שהופקדו בפיקדון לטובת המתלון.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז טבת תשפ"א, 11 ינואר 2021, במעמד הצדדים.